

ἀπὸ τὴν / σὴνμερον τὰ αὐτὰν σπίτια τὰ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀγο-
ραστῆν νὰ τὰ κάμη / ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτια ἐδικά τουν καὶ ἀγοράν του
πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχι / κὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν
γκαιρὸν ὅπου νὰ ἤθελεν εὔρεθῇν τινὰς νὰ / δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώ-
ματὰν διὰ τὰ αὐτὰν σπίτια ὁμπλιγάρουνται οἱ αὐ / τοῖν ἄνωθεν πουληταὶν καὶ τὰ
καλὰν τοῖς ὅθεν καὶ ἂν εὑρίσκονται νὰ μαντινιέrouν καὶ νὰ ντεφεν / τέrouν εἰς πᾶ-
σαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν ἡ αὐτὴν κερά Γλένταν λέγειν καὶ ὁμολογᾶν ἐν-
/ προσθεν εἰς ἐμέαν τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους
μαρτύ / ρους πὼς τὰ αὐτὰν σπίτια δὲν τᾶχεν πρωτύτερου κανενὸς δοσμένα ἢ τα-
μένα ἢ ὁμπλιγά / δαν ἀλλὰ ἦτανε στὴν ἐξουσίαν της νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ
βούλεταιν καὶ οὕτως λέγειν πὼς μήτε κα / νένα γράμμα ἔχειν καμωμένον διὰ τὰ
αὐτὰ σπίτια καὶ σὲ πρὲ σόρτεν καὶ ἤθελε λάχειν κα / νένα γράμμα καμωμένον πρὸ
καιροῦν νὰ μὴν ἀξίζην καὶ νᾶναι ἄκυρον / καὶ ἀνίσχυρον / ὡσὰν νὰ μὴν ἤθελε
/ γενεῖ πώποτε ἀλλὰ ἐτούτην ἡ παρὼν πουλησία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀγά-
λαστην βάνον / τας καὶ ἀνηλογία τοῦ κατὰ καιροῦν ἀφεντίας ρεάλια 6 / ὁ ἀνηλογήσας
καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ / ζημιοῦταιν καὶ πάλιν ἡ παρὼν πουλησία νὰ ἔχῃν τὸ στέ-
ρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον βεβαιώνον / τὰς τὴν καὶ με τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους
μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τοῖς.

/ — παπᾶ Γεώργης Ζευγόλης μαρτυρᾶ στᾶνωθε —

/ — παπᾶ Ἰωάννης Μπελιώτης μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ἡ ἄνωθε Γλέτα καὶ ὁ ἄντρας τῆ στέργου καὶ βεβαιώνου τὰ ἄνωθε καὶ ἔγραψα /
ἐγὼ παπᾶ Ἰωάννης διὰ λόγου τῶνε ὡς ἄνωθε — —

/ — Βασίλης Νικόλας Σταμάτην μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμου τοῦ ὑπογράφοντος
νοτάριου.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

573

Διαθήκη

φ. 306r-v

/ [] γαρίτα καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἴδια. Φ 330

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685 / ἐν μηνὶ Νοεβρίου 16 /
εἰς τὸν οἶκον τῆς κερά Μα / ρίας συνβίας τοῦ μισέρ Μανώλη Κεντέ ἐπειδὴν καὶ
οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ / οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲν τὴν ὥραν

κατὰ τὸν εὐαγγελικὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνων εἰρημένη / κερά Μαρία φοβι-
ζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβην ἃ / φνίδια καὶ μεί-
νειν ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμέναν τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἱ / να τῆς ποιήσων
τὴν μπαροῦσαν τῆς διαθήκην εὐρισκομένη ὑγιῆς καὶ σῶα εἰς τὸ σῶματιν / μήτεν
μὲν εἰς κλίνην κατὰκοιτην μήτε νόσον περιβαλλομένην ἀλλὰ περιπατωμένην ἔνθεν
/ κάκειθεν ὅλη ὑγιῆς σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοεῖν ἀκεραία τῇ γλώττα καθαρά τὰς
ἀκοὰς καὶ / τὰς ἐτέρας τῆς αἰνστήσεις χάριτιν Χριστοῦ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει
πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς / τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπην καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν
τοῖς εἰπόντιν κατ' αὐτῆς τί ἀγαθὸν / ἢ πονηρὸν ἔπειταν ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ
ὅμοια παρ' αὐτῶν, εἶταν λέγειν ἂν τῆς τύχην θά / νατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν
εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς εἰς τὸν Μέγαν Πρόδρομον εἰς τὸ μοναστή / ριν τοῦ παπᾶ
κὺρ Κωνσταντίνου Πασαγενίτην καὶ ἀφήνει νὰ δοθῇν μία πρόθεσιν εἰς τὸν αὐ-
τὸν / ναὸν τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἀκόμα καὶ εἰς τὴν κυρία τὴν μητρόπολιν
πρόθεσιν μία, ἀκό / μιν καὶ εἰς τὴν κυρία τὴν Ἐλεούσαν ἑτέρεν μπρόθεσιν μία,
εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωάννη / Κακαλιώρη, εἶτα λέγει πῶς τὸ παιδὶν
ὅπου ἐνέθρεψεν ὡσὰν μαιδί τῆς διὰ τὴν ψυχὴν τῆς / τὴν Μαργαρίταν θυγατέρα
τῆς ποτὲ Μαρίας τοῦ Κεντὲ τῆς ἀφήνει διὰ τὴν ψυχὴν τῆς τὸ λει / βάδι τῆς τὸ ἐμι-
σὸν ὅπου ἔχειν εἰς τὸν Μπέργυρον τὸ σύνμπλιο τοῦ ποτὲ παπᾶ Νικολοῦ Μελισσουρ-
γοῦν / καὶ τῶν Μπαλιούδαινω. Ἀκόμιν ἀφήνει τῆς τὸ κατώγιν ὅπου εἶναι ἀπὸ κα-
τωθιὸν τῆς κάμαρας / τῆς ποτὲ Μαρούσας τοῦ Φρανγγόπουλου μὲ τοῦτον νὰ κά-
θεταί μέσαν νὰ εἶναι ἀνοιχτὸν νὰ δι / νη ἓνα ψωμὶν κάθεν Κυριακὴν διὰ τὴν ψυχὴν
τῆς. Ἀκόμιν ἀφήνει τῆς καὶ ἓνα τιλάρι καὶ δύο προ / σκεφαλάδες καὶ δύο κουρτοῦνες
καὶ δύο ζευγάρια σεντόνια, ἀκόμα καὶ δύο πουκάμισαν / καὶ δύο ποδιές καὶ δύο
τραβέρισεσ καὶ δύο σπαλέτα καὶ δύο μπόλιες καὶ ἓνα ζευγάριν κάρτζες ρο / ζιές
καὶ ἓνα σκάνιο καρένον μὲ δύο σύρματα καὶ μιὰ κασέλα χαρὰνι τηγάνιν σκάφην / καὶ
ὅ,τιν ἄλλη μασαρία εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται ἀπὸ λόγουν τῆς τῆς κερά Μαρίας νὰ
εἶναι τῆς αὐτῆς / Μαργαρίτας τὰ ὅποια τῆς τὰ δίνει ἀποθανώντας τῆς μὲ τὴν κοντε-
τζιὸν ἐτούτην, ἂν ἴσως καὶ / στιγματίξην εἰς τὴν τιμὴν τῆς εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τῆς
τὸ κάμιν καὶ ἤθελε πέσειν εἰς ἀτυχία καὶ ἀταξί / α τῆς τιμῆς τῆς τὰ ὅσαν τῆς ἀφή-
νειν νὰ τὰ παίρνου νὰ τὰ μοιράζου ὁ ἅγιος οἰκονόμος παπᾶ κὺρ / Νικόλαος Τριβιζᾶς
καὶ παπᾶ κὺρ Ἰωάννης Κακαλιώρης διὰ νὰ τὴν ἐμνημονεύου ἀενάως. Εἰ δὲν / πάλιν
καὶ δώσιν τῆς ὁ Θεὸς χάριν καὶ στέκην εἰς τὴν τιμὴν τῆς νὰ τᾶχη καὶ νὰ τὰ ἐξου-
σιάζην καὶ νὰ τὰ κυριεύην / ὡς πράματαν ἐδικάν τῆς καὶ ψυχικόν τῆς καὶ νὰ εἶναι
κρατημένην νὰ δίνην καὶ τῆς ἄνωθεν κεράς / πρόθεσεσ ὅπου νουμενάρεν ἄνωθεν καὶ
νὰ κάνη καὶ τὴν κυρία τὴν Θεοτόκο στήν Μπαρθένον παναγύ / ριν στὶς 15 / τοῦ
Αὐγούστου, εἰ δὲ καὶ δὲν νᾶχειν τὸ μόνον νὰ τὸ κάνη παναγύριν νὰ πέμπη νὰ / τῇ

λειτουργᾷ. Ἀκόμη νὰ ἐορτάζην καὶ τὴν ἁγία Ἐγκατερίνα. Ὅθεν τὴν παροῦσαν διαθήκην / καὶ ψυχικὰ ὅπου νουμενάρειν ἄνωθεν θέλει ἡ εἰρημένην κερά Μαρία ὅτι νὰ εἶναι στέρε / α βέβαια καὶ ἀχάλασταν καὶ κανέναν νὰ μὴν νῆμπορῇ νὰ σκανταλίσην ἢ νὰ συνχύσην τὸ αὐτὸν / ψυχικὸν ὅπου ἀφήνει εἰς πένα καὶ κοντεναζιὸν τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια πενήντα / ἡγου νούμερο 50/ ὅπου ἤθελε εὐρεθῇ νὰ σκαταλίσην νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἡ παρὼν νὰ / ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον. Ἀκόμα λέγειν ἡ αὐτὴν κερά Μαρία ὅτι τὸ ἐμισὸν λειβάδιν / ὅπου ἔχειν πουργοταμένον τῆς μικρῆς τῆς ἀνηψιάς τῆς κερά Τζουάννας καὶ τὸ ἀμπέλι τῶν Κα / λαμουριῶ θέλει νὰ τὰ δώσῃ καὶ νὰ τὰ πουργοτάζῃ τοῦ παιδιοῦ τῆς τῆς Μαρίας τῆς βαφτιστικῆς τῆς λεγομένης κερά Μαρίας ὅπου τὴν ἐβάφτισεν καὶ ἐβγαλέν τηνε τὸ ὄνομα [] / διὰ νὰ πάρῃ καὶ τὸ πρᾶμαν τῆς ὡσὰν βαφτιστικὸν τῆς καὶ νὰ μὴν μπορῇ νὰ πάγῃ εἰς [] / πρόσωπον παρὰ εἰς τὸ αὐτὸν παιδὶν τὴν Μαρία καὶ νὰ δώῃ καὶ τὴν μπρόθῃ ἐκεῖ ὅπου / νουμενάρειν εἰς τὸ προικοχάρτιν. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας διαθήκ[ης] / βάζειν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἀφήνει τῆς λεγομένης Μαργαρίτας καὶ ἓνα ζευγάρι μπουστομπράτζολα κοκκιναβέλου[δα] / χωρὶς τὰ τρία ζευγάρια ποὺ τῆς ἔχειν κατωμένα καὶ βάνει ταν πάνταν ἀκόμη καὶ ὅ, / τιν ἄλλη λινὸ φορεσιὰ ἔχειν τὴν σήμερον ἡ αὐτὴν Μαργαρίτα καὶ βάζειν εἶναι ξέχωραν / ἐκεῖνα ποὺ τῆς τάζειν ἡ κερά Μαρία νὰ τῆς δώσῃ καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μάρτυρας παρακαλετὸς — —

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

574

Μαρτυρία

φ. 306^v

/ Ἐβγαλμένη

/ — 1685/ Νοεβρίου 21/ ἐνεφανίστηνσαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ὁ μισέρ Μιχά / λης Μπονάνος καὶ ὁ μαστρὸ Φίλιππος Καζανόβας ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ μισέρ Τζώρτζην Πέρκουλου καὶ μαρ / τυροῦν καὶ λέσιν ἀπάνων στὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς φόβον Θεοῦ καὶ μὲ ὄρκον τος πὼς καπιτάροντας εἰς τὴν Μπόρ / τα τοῦ Γιαλοῦ ἦτανε ἐκεῖ πρεζέντεν ὁ ἄνωθεν μισέρ Τζώρτζης ὁ Πέρκουλος καὶ ὁ μισέρ Μιχαλάκης Σκλα / βοῦνος καὶ ἀδελφός του ὁ μισέρ Ἀντώνης οἱ ὅποιοι